

dr hab. Anna Korzeniewska-Lasota
Akademia Pomorska w Słupsku

**Recenzja dorobku naukowego dr. Jakuba Biernata ubiegającego się o nadanie stopnia
doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne**

Zgodnie z uchwałą nr 2/2021 Komisji ds. Stopni Naukowych Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego z dnia 28 maja 2021 r. o powołaniu komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Jakubowi Biernatowi w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne oraz wyznaczenia mi funkcji recenzenta w tejże komisji przedstawiam ocenę osiągnięć naukowych dr. Jakuba Biernata wraz z oceną aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Habilitanta.

Podstawowe dane o Habilitancie:

Pan dr Jakub Biernat jest magistrem prawa. Pracę magisterską pt. *Ochrona osób bliskich spadkodawcy w prawie spadkowym* obronił w 2001 r. na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. Na Wydziale Prawa i Administracji tej samej Uczelni odbył w latach 2001-2006 studia doktoranckie zwieńczone obroną rozprawy doktorskiej pt. *Umowny dział spadku w polskim prawie cywilnym*. Stopień naukowy doktora nauk prawnych Habilitant uzyskał w dniu 26 czerwca 2006 r. na podstawie uchwały Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego.

25 lutego 2021 r. dr Jakub Biernat złożył wniosek o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne. W swoim autoreferacie Habilitant nie podał informacji, czy ubiegał się uprzednio o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr Jakub Biernat od 2003 r. pracuje jako nauczyciel akademicki. Najpierw, w latach 2003-2006 był zatrudniony w Wyższej Szkole Turystyki i Ekologii w Suchoj Beskidzkiej, a od roku 2005 jest pracownikiem Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, gdzie od 1 października 2006 r. jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Prawa Cywilnego Wydziału Prawa, Administracji i Stosunków Międzynarodowych.

W latach 2009-2010 Habilitant pracował również w Krakowskiej Szkole Biznesu Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Ponadto dr Jakub Biernat ukończył aplikację notarialną, a po zdanym egzaminie notarialnym odbył asesurę notarialną. Od 1 marca 2008 r. prowadzi kancelarię notarialną w Krakowie.

Informacja o obowiązujących przepisach prawa na dzień wszczęcia postępowania, w tym obowiązujących kryteriów oceny.

Postępowanie w sprawie nadania dr Jakubowi Biernatowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne zostało wszczęte w dniu 1 marca 2021 r. Do oceny dorobku naukowego Habilitanta zastosowanie ma zatem art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 478), który stanowi, że „1. Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która: 1) posiada stopień doktora; 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej: a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne; 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej”.

W odniesieniu do monografii naukowej miarodajny jest § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie ewaluacji jakości działalności naukowej (Dz. U. 2019 poz. 392). Wynika z niego, że monografią naukową jest recenzowana publikacja książkowa: 1) przedstawiająca określone zagadnienie naukowe w sposób oryginalny i twórczy; 2) opatrzona przypisami, bibliografią lub innym właściwym dla danej dyscypliny naukowej aparatem naukowym.

W mojej ocenie dr Jakub Biernat **spełnia** przewidziane prawem warunki uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Uzasadnienie:

1. Posiadanie stopnia doktora

Habilitant posiada stopień doktora nauk prawnych nadany 26 czerwca 2006 r. uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego na podstawie rozprawy *Umowny dział spadku w polskim prawie cywilnym*. Rozprawa była przygotowywana pod kierunkiem prof. dr hab. Sylwestra Wójcika, a po jego śmierci pod kierunkiem prof. dr hab. Bogusława Gawlika. Recenzentami rozprawy byli prof. dr hab. Edward Drozd oraz prof. dr hab. Edward Gniewek.

Habilitant spełnia zatem pierwszy z warunków wskazanych w art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

2. Osiągnięcia naukowe

2.1. Osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Dr Jakub Biernat jako osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki prawne przedstawił w postępowaniu habilitacyjnym monografię naukową pt. *Umowa o zbycie spadku w polskim prawie spadkowym* (Wydawnictwo Wolter Kluwer Polska, Warszawa 2021, ss. 363, ISBN 978-83-8223-624-8). Recenzentem wydawniczym monografii jest dr hab. Paweł Księżak, prof. Uniwersytetu Łódzkiego.

Przedmiotem pracy Habilitant uczynił ogólną regulację umowy o zbycie spadku na gruncie polskiego materialnego prawa spadkowego. Problem ten był wprawdzie dotychczas podejmowany w literaturze przedmiotu, jednakże jedynie w opracowaniach cząstkowych, a monografia Habilitanta stanowi udaną próbę wyczerpującego i kompleksowego przedstawienia przedmiotowej umowy. Habilitant szczególny nacisk położył na zaprezentowanie i ocenę ogólnych norm prawnych odnoszących się do umowy o zbycie spadku, a zatem umowy, która ma istotne znaczenie w wielu wymiarach, nie tylko prawnym, ale także społecznym i ekonomicznym. Celem pracy Habilitant uczynił przedstawienie oraz dokonanie egzegezy regulacji prawnej dotyczącej umowy o zbycie spadku jako czynności prawnej. Posłużył się metodą dogmatycznoprawną.

Praca składa się z przedmowy, 7 rozdziałów oraz zakończenia. Opatrzona jest bibliografią oraz wykazem wykorzystanych orzeczeń sądów, głównie Sądu Najwyższego. Struktura pracy jest logiczna, aczkolwiek niejako standardowa w przypadku omawiania jednej instytucji prawnej. Habilitant wychodząc od ogólnych rozważań na temat umowy zbycia spadku, następnie przedstawia jej konstrukcję prawną, przedmiot, treść, strony takiej umowy, formę jej zawarcia aż po wskazanie skutków prawnych związanych z zawarciem umowy o zbycie spadku.

W rozdziale pierwszym prezentującym zagadnienia ogólne Autor stoi na stanowisku, iż zbycie spadku nie zostało ukształtowane jako instytucja prawna powodująca utratę pozycji spadkobiercy przez zbywcę spadku, albowiem zbycie spadku powoduje jedynie wstąpienie nabywcy spadku w określony wycinek pozycji spadkobiercy przysługującej zbywcy spadku. Za zasadniczą funkcję zbycia spadku Autor uznaje możliwość dokonywania korekt w stosunkach prawnych kształtowanych w drodze dziedziczenia. Odróżnia umowę o zbycie spadku od umowy zrzeczenia się dziedziczenia, uznając tę pierwszą za odrębną instytucję prawną. Zbycie spadku odróżnia też od odrzucenia spadku.

W rozdziale drugim Autor charakteryzuje dwa wyłączne modele przeniesienia spadku: model umowy zobowiązująco-rozporządzającej oraz model umowy rozporządzającej. W odniesieniu do pierwszego zauważa, że skutek rozporządzający jest przypisywany określonym umowom zobowiązującym, w tym umowie zobowiązującej do przeniesienia spadku, normatywnie, a nie kontraktowo. Charakteryzując drugi z wyróżnionych modeli zajmuje stanowisko, że umowa rozporządzająca przenosząca spadek jest zawierana zawsze w wykonaniu odpowiedniego stosunku zobowiązaniowego.

Rozdział trzeci to *Przedmiot umowy o zbycie spadku*. Według Autora przedmiot takiej umowy stanowi masa majątkowa obejmująca wyłącznie pewne prawa, a nie obowiązki i sytuacje prawne. W skład tejże masy majątkowej wchodzi, zdaniem Habilitanta, określone prawa uzyskane przez spadkobiercę z chwilą otwarcia spadku w drodze dziedziczenia po spadkodawcy, po którym ma dojść do zawarcia umowy o zbycie spadku i przysługujące zbywcy spadku na tej podstawie w chwili zawarcia umowy o zbycie spadku. Wobec powyższego Autor przyjmuje, że zawarcie umowy o zbycie spadku jest dopuszczalne, jeżeli istnieje jakikolwiek składnik masy spadkowej.

W ramach rozdziału *Treść umowy o zbycie spadku* Habilitant określa minimalną, konieczną treść umowy o zbycie spadku i omawia poszczególne elementy. Te, które nie są niezbędne dla ważności dokonania tejże czynności prawnej, jak również takie, których zamieszczenie skutkuje nieważnością umowy.

W rozdziale *Strony umowy o zbycie spadku* omówiona została specyfika podmiotów umowy o zbycie spadku w odniesieniu do zbywcy i nabywcy spadku. Autor wskazuje, że umowa o zbycie spadku może być zawarta jedynie przez podmiot, który ma prawną kwalifikację do zawarcia umowy. Kwalifikacja ta musi zachodzić w chwili zawarcia umowy o zbycie spadku. Uważa, że nie ma podstawy prawnej do przyznania kwalifikacji do zawarcia umowy o zbycie spadku nabywcy spadku w drodze umowy.

W rozdziale *Forma umowy o zbycie spadku* Habilitant swoje rozważania poświęca wskazaniu, w jakim wymiarze i zakresie, w odniesieniu do umowy o zbycie spadku, została wyłączona zasada swobody formy. Określa skutki prawne niezachowania wymaganej formy szczególnej oraz ustala w jaki sposób forma szczególna zastrzeżona dla umowy o zbycie spadku wpływa na formę innych czynności prawnych.

W rozdziale ostatnim Autor swoje rozważania poświęca omówieniu skutków prawnych związanych z przedmiotową umową zachodzących z uwagi na jej kwalifikację jako zbycie spadku. Odrębnie określa skutki związane z zawarciem umowy zobowiązującej do przeniesienia spadku niewywołującej skutku rozporządzającego w postaci przeniesienia spadku oraz umowy przenoszącej spadek. Habilitant konsekwentnie akcentuje specyfikę omawianej problematyki zachodzącą w razie, gdy umowa nie dotyczy spadku w całości, ale udziału w spadku.

W zakończeniu pracy Autor dokonuje oceny obowiązujących rozwiązań dotyczących umowy o zbycie spadku na trzech poziomach: stopnia realizacji funkcji przypisywanych zbyciu spadku, ujęcia zbycia spadku jako zespołu umów o określonych cechach oraz konkretnych, szczegółowych rozwiązań prawnych.

Podsumowując, należy zauważyć, że Habilitant realizuje zasadniczy cel badawczy. W sposób bardzo szczegółowy i kompleksowy prezentuje materialnoprawne uregulowania dotyczące umowy o zbycie spadku, dokonuje oceny prezentowanej instytucji oraz przedstawia szczegółowe propozycje zmian. Było to możliwe dzięki dobremu warsztatowi naukowemu, jak i prawidłowo dobranej i przeanalizowanej literaturze przedmiotu. Należy także podkreślić, iż Habilitant śmiało prezentuje swoje poglądy, często wbrew dotychczasowemu, powszechnemu stanowisku nauki prawa, jak i wypowiada się na temat zagadnień, które w doktrynie prawa nie były jeszcze podejmowane, prezentując przy tym czasami nowatorskie, jednakże poparte argumentacją tezy. Wykazuje się przy tym dużą biegłością argumentacyjną co niewątpliwie świadczy o dojrzałości naukowej badacza.

Oceniana rozprawa jest w mojej ocenie zarówno potrzebna jak i ważna. Zresztą Habilitant w pełni przekonująco wykazał wagę analizowanej materii. Jak każda dobra rozprawa

monografia umożliwia kontynuowanie refleksji naukowej nad podjętymi w niej zagadnieniami, w tym umożliwia polemikę, a nawet do niej skłania.

Jest to niewątpliwie praca erudycyjna. Autor z dużą swobodą prowadzi swoje wywody, wykazuje się umiejętnością zauważenia spraw istotnych, ważnych od tych o mniejszym znaczeniu. Nie ma też problemu zarówno z syntetycznym spojrzeniem na dane zagadnienie, jak i szczegółową analizą poszczególnych zagadnień. Pracę wyróżniają liczne postulaty *de lege ferenda*.

Praca jest bardzo dobrze zredagowana, trudno dostrzec w niej błędy językowe, nawet interpunkcyjne. Wartością pracy są też liczne przypisy, które zarówno dobrze dokumentują poszczególne elementy wywodu, jak i stanowią dodatkową interesującą narrację.

Mając powyższe na uwadze uznaję, że monografia dr. Jakuba Biernata *Umowa o zbycie spadku w polskim prawie spadkowym* stanowi osiągnięcie, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Monografia jest osiągnięciem stanowiącym znaczny wkład Habilitanta w rozwój nauk prawnych.

2.2. Dorobek naukowy

Przedstawione do oceny publikacje obejmują:

a) dwie monografie:

- jedną przed uzyskaniem stopnia doktora nauk prawnych, jest to praca pt. *Ochrona osób bliskich spadkodawcy w prawie spadkowym*, ss. 149, wydana w 2002 r. przez wydawnictwo Adam Marszałek;

- drugą, po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych. Jest to praca pt. *Umowa o dział spadku*, ss. 260, wydana w 2008 r. przez wydawnictwo Wolter Kluwer;

b) 11 rozdziałów w monografiach naukowych, w tym 10 po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych;

c) 18 artykułów w czasopiśmie, w tym 5 przed uzyskaniem stopnia doktora nauk prawnych, 13 po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych;

d) 9 glos - wszystkie po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych;

e) 4 części komentarzy, wszystkie po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych;

f) inne publikacje:

- 3 kazusy wraz z rozwiązaniem, wszystkie napisane we współautorstwie przed uzyskaniem stopnia doktora,

- 1 materiał dydaktyczny napisany we współautorstwie przed uzyskaniem stopnia doktora,
- 6 publikacji elektronicznych w Lex Polonica Optima, wszystkie przed uzyskaniem stopnia doktora,
- 1 publikacja w „Edukacji Prawniczej” przed uzyskaniem stopnia doktora,
- 1 repertorium z prawa spadkowego napisane we współautorstwie po uzyskaniu stopnia doktora,
- 6 wzorów aktów notarialnych wraz z omówieniem (wszystkie w ramach jednej publikacji zbiorowej), opublikowane po uzyskaniu stopnia doktora.

Podsumowując, dorobek naukowy Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych stanowi: 1 monografię, 10 rozdziałów w monografiach zbiorowych, 13 artykułów w czasopiśmie, 9 glos, 4 części komentarzy, 1 repertorium napisane we współautorstwie oraz 6 wzorów aktów notarialnych wraz z omówieniem (wszystkie w ramach jednej publikacji zbiorowej).

W odniesieniu do publikacji, które zostały napisane we współautorstwie Habilitant nie podał swojego procentowego wkładu w powstanie publikacji, wskazuje jedynie, iż współautorstwo „polegało na wspólnym, merytorycznym opracowaniu części publikacji przez obu autorów oraz samodzielnym opracowaniu części publikacji przez poszczególnych autorów”. Nie jest zatem możliwe wskazanie czy Habilitant odgrywał wiodącą rolę w ramach powstania współautorskich prac naukowych.

Wszystkie publikacje Habilitanta zostały napisane w języku polskim. Habilitant publikował swoje prace naukowe w różnych uznanych czasopiśmie: *Rejencie* (4 publikacje [podaję liczbę publikacji po uzyskaniu stopnia doktora]), *Przeglądzie Sądowym* (3), *Państwie i Prawie* (3 glosy), *Studiach Prawniczych. Rozprawy i Materiały* (4), *Państwie i Społeczeństwie* (1), *Monitorze Prawniczym* (3), *Krakowskim Przeglądzie Notarialnym* (4), *Orzecznictwie Sądów Polskich* (1), *Prawie Gospodarczym w Orzeczeniach i Komentarzach* (1). Komentarze wydawał w wydawnictwie Beck, a elektroniczne w wydawnictwie LexisNexis, z kolei prace o charakterze edukacyjnym w czasopiśmie *Edukacja Prawnicza*.

Podsumowując należy zauważyć, iż najwięcej publikacji, po 4, Habilitant opublikował w *Rejencie* oraz *Krakowskim Przeglądzie Notarialnym*, następnie po 3 w: *Przeglądzie Sądowym*, *Państwie i Prawie* oraz *Monitorze Prawniczym*.

Habilitant nie ma w swoim dorobku publikacji napisanych w języku obcym, żadna z nich nie jest też opublikowana za granicą.

Oceniając dorobek publikacyjny (mam na uwadze ten, który został opublikowany po uzyskaniu stopnia doktora), poza omówioną wyżej monografią, uważam za wystarczający, aby uznać (mając też na względzie, wskazane niżej aktywności), że Habilitant wykazuje się istotną aktywnością naukową. Należy ponadto zauważyć, iż aktywność publikacyjna ma charakter ponadlokalny (szkoda, że jedynie krajowy), jednakże prace prezentowane są w wiodących czasopiśmie prawniczych i pracach zbiorowych wydawanych w renomowanych wydawnictwach.

Od strony merytorycznej prace dotyczą przede wszystkim zagadnień z zakresu prawa spadkowego. Wiele miejsca zajmuje problematyka wspólności majątku spadkowego i działu spadku, następnie dziedziczenia ustawowego, rozporządzeń testamentowych, zapisu windykacyjnego, odpowiedzialności za długi spadkowe, instytucji zachowku, a także kwestii stwierdzenia praw do spadku. Habilitant kilka publikacji poświęcił też zagadnieniom z zakresu prawa rzeczowego, w szczególności problematyce nabycia własności: jej przeniesienia, zasiedzenia i zniesienia współwłasności. Zajmował się też problematyką ograniczonych praw rzeczowych, odrębnej własności lokalu, zagadnieniami z zakresu prawa rodzinnego (stosunków majątkowych małżeńskich), prawa zobowiązań (instytucji prawa pierwokupu, *timesharingu*), prawa handlowego. Wiele uwagi Habilitant poświęcił zagadnieniom z zakresu prawa o notariacie, zagadnieniom ustrojowym, organizacyjnym oraz dotyczącym zasad dokonywania poszczególnych czynności notarialnych.

Prace cechuje dobry poziom naukowy. Habilitant podejmował się opracowania zagadnień, które dotychczas nie były w nauce prawa podejmowane w szerszym ujęciu. Podobnie jak to ma miejsce w ocenionej wyżej monografii, Habilitant zawsze wyraźnie zarysowuje swoje stanowisko, nie rzadko prezentuje interpretacje odmienne od dominujących w literaturze czy orzecznictwie. Tę odwagę Habilitanta należy docenić, tym bardziej, że zawsze przedstawia obszerną argumentację na rzecz prezentowanego stanowiska. Habilitant zgłosił też kilka istotnych postulatów np. w zakresie wprowadzenia do porządku prawnego instytucji testamentu wspólnego małżonków wraz z projektami regulacji tej instytucji, postulował wprowadzenie do polskiego porządku prawnego zapisu windykacyjnego. Warto też zauważyć, że niektóre zgłoszone postulaty zostały przyjęte w późniejszych rozwiązaniach legislacyjnych. Jako przykład można podać wprowadzenie do polskiego porządku prawnego instytucji zapisu windykacyjnego. Również propozycje interpretacyjne zyskiwały aprobatę. I tak stanowisko Habilitanta proponujące, aby w sytuacji, gdy nabycie składnika majątkowego następuje częściowo za środki pochodzące z majątku wspólnego, a częściowo za środki z majątku

osobistego, nabywany składnik majątkowy wchodził proporcjonalnie w skład obu mas majątkowych, zostało powielone w jednym z orzeczeń Sądu Najwyższego.

Podkreślenia wymaga również fakt, że Habilitant jest autorem 9 glos. To bardzo ważna umiejętność, wymagająca szerokiego czytania, często również wiedzy praktycznej.

Podsumowując stwierdzam, że również pozostały (poza powyżej omówioną monografią) dorobek Habilitanta stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki prawne.

3. Aktywność naukowa Habilitanta

Poza koniecznością posiadania w dorobku osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, przesłanką nadania stopnia doktora habilitowanego jest, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 3 ustawy, wykazywanie się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Aktywność naukową rozumiem szeroko, jako jakąkolwiek inną formę aktywności naukowej, np. udział w konferencjach naukowych, seminariach, spotkaniach, dyskusjach naukowych, zapoznawanie się z wynikami osiągnięć naukowych w danym ośrodku w celu rozwijania własnych badań, udział w organizowaniu konferencji naukowych, wspólny udział w grantach czy konkursach naukowych, jak też udział w pracach zespołów badawczych w innych ośrodkach.

3.1. Czynny udział w konferencjach naukowych, seminariach, spotkaniach i dyskusjach naukowych

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Habilitant wygłosił 8 referatów na konferencjach odbywających się w kraju, z czego jak podaje 5 miało status konferencji międzynarodowych. Należy jednakże zauważyć, że 6 spośród tychże konferencji było organizowanych przez macierzystą dla Habilitanta uczelnię tj. Krakowską Akademię im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego.

3.2. Udział w organizacji konferencji naukowych, seminariów, spotkań naukowych

Habilitant uczestniczył w organizacji jednej konferencji naukowej krajowej, organizowanej przez Krakowską Akademię im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego oraz Uniwersytet Opolski, gdzie pełnił funkcję sekretarza konferencji.

3.3. Wspólny udział w grantach, konkursach naukowych

Habilitant nie wykazał realizacji żadnego grantu. Jako ekspert zewnętrzny dokonał natomiast oceny 2 wniosków o finansowanie projektów badawczych złożonych do Narodowego Centrum Nauki. Miało to miejsce w roku 2013.

3.4. Staż naukowe

Habilitant dwukrotnie odbywał staż, raz przed uzyskaniem stopnia doktora (w terminie 6-10 września 2004 r.), drugi (w terminie 4-8 września 2006 r.) po uzyskaniu stopnia doktora. Staże odbył w ramach Uniwersytetu Notariatu we Francji, organizowanego przez francuską Radę Najwyższą Notariatu, gdzie jak podaje, uczestniczył w zajęciach z zakresu prawa cywilnego, zwłaszcza prawa spadkowego, prawa o notariacie oraz prawa międzynarodowego.

3.5. Udział w zespołach eksperckich

Dr Jakub Biernat był członkiem zespołu problemowego do spraw prawa spadkowego Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego działającej przy Ministrze Sprawiedliwości RP. Jako członek zespołu przygotował w latach 2009-2015 pięć opracowań.

W 2006 r. był członkiem zespołu eksperckiego do spraw prawa europejskiego działającego przy Krajowej Radzie Notarialnej. W latach 2009-2012 – członkiem powołanego przez Radę Izby Notarialnej w Krakowie zespołu do spraw aplikacji, a w latach 2012-2013 – członkiem komisji egzaminacyjnej II stopnia przy Ministrze Sprawiedliwości do spraw odwołań od wyników egzaminu notarialnego. W 2013 r. członkiem powołanego zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości zespołu do przygotowania zestawu pytań testowych oraz zadań na egzamin notarialny. Dwukrotnie, w 2012 i 2013 r., był członkiem komisji egzaminacyjnej Izby Notarialnej w Krakowie powołanej dla oceny kolokwium aplikantów notarialnych.

3.6. Osiągnięcia dydaktyczne i opieka naukowa

Dr Jakub Biernat prowadził zajęcia dydaktyczne zarówno dla studentów, jak i uczestników studiów podyplomowych, aplikantów notarialnych, zastępców notarialnych, notariuszy, radców prawnych i pośredników w obrocie nieruchomościami. Prowadził ćwiczenia, wykłady i warsztaty przede wszystkim z zakresu prawa cywilnego, zobowiązań, prawa rzeczowego, spadkowego i prawa o notariacie. Prowadził seminaria magisterskie i był promotorem 10 obronionych prac, z których jedna została wyróżniona w konkursie na najlepszą pracę dyplomową obronioną w Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego.

Habilitant jest ponadto autorem publikacji o charakterze dydaktycznym i szkoleniowym.

Habilitant jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim mgr Krzysztofa Kowalskiego (Uchwała Rady Wydziału Prawa, Administracji i Stosunków Międzynarodowych Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego z dnia 24 kwietnia 2019 r.).

3.7. Osiągnięcia organizacyjne i popularyzujące naukę

Habilitant uczestniczył w organizacji zaledwie jednej konferencji naukowej. Pełnił wówczas funkcję sekretarza. Uczestniczy w pracach organizacyjnych macierzystego Wydziału jako członek Zespołu ds. Interesariuszy Zewnętrznych Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia na kierunku Prawo oraz na kierunku Administracja.

3.8. Inne

Dr Jakub Biernat od 2019 r. jest członkiem Rady Naukowej Polskiego Instytutu Notarialnego, od 2016 r. członkiem Rady Programowej kwartalnika „Krakowski Przegląd Notarialny”. Dla czasopisma „Studia Prawnicze. Rozprawy i materiały” recenzował w 2020 r. dwa artykuły naukowe.

Mając na uwadze, informacje zawarte w pkt 3 recenzji stwierdzam, że **Habilitant wykazuje się istotną aktywnością naukową wymaganą w myśl art. 219 ust. 1 pkt 3 ustawy.** Habilitant wykazuje istotną aktywność naukową poprzez działalność publikacyjną w renomowanych, uznanych w środowisku prawniczym czasopismach naukowych. Wygłasza referaty na konferencjach naukowych. Prowadzi szeroką działalność dydaktyczną i szkoleniową. Był promotorem prac magisterskich, a aktualnie jest także promotorem

pomocniczym w przewodzie doktorskim. Współpracuje z innymi ośrodkami naukowymi, poprzez udział w konferencjach, a także uczestnicząc w pracach zespołów eksperckich.

Jako aktywność naukową Habilitanta w wymiarze międzynarodowym postrzegam wygłaszanie referatów na konferencjach o charakterze międzynarodowym oraz dwukrotny zagraniczny staż naukowy. Za mankament na tym polu aktywności uznaję brak publikacji w językach obcych oraz brak publikacji w czasopismach lub wydawnictwach zagranicznych. Niektóre z podejmowanych przez Habilitanta zagadnień badawczych dotyczą i są prezentowane, co również sam Habilitant podkreślał, w aspekcie międzynarodowym czy europejskim. Tym bardziej ich publikacja poza granicami kraju, czy w języku innym niż polski byłaby wskazana.

Habilitant podejmuje działalność organizacyjną, jednakże aktywność na tym polu, zwłaszcza w zakresie organizacji konferencji, spotkań czy seminariów mogłaby być wyższa (Habilitant uczestniczył w pracach organizacyjnych tylko jednej konferencji naukowej).

4. Ocena końcowa

Konkludując stwierdzam, że monografia *Umowa o zbycie spadku w polskim prawie spadkowym* (Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2021), wskazana przez Pana Jakuba Biernata jako osiągnięcie naukowe, o którym stanowi art. 219 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce **stanowi znaczny wkład w rozwój nauk prawnych.** Jednocześnie stwierdzam, że **Habilitant wykazuje się istotną aktywnością naukową. Posiadając przy tym stopień naukowy doktora, Jakub Biernat spełnia kryteria uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego wskazane w art. 219 ust. 1 ustawy.**

Wobec powyższego jestem za nadaniem dr Jakubowi Biernatowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne.

Działdowo, 15 sierpnia 2021 r.

Anna Korzeniewska-Lasota